

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom dňa 20. mája 2009 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Kanderu a sudcov JUDr. Pavla Tomana a JUDr. Pavla Farkaša v trestnej veci proti obvinenej **MUDr. J. K.**, pre trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 o dovolaní obvinenej proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 5 To 49/2008 zo dňa 11. septembra 2008, rozhodol

t a k t o :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvinenej MUDr. J.K. **sa o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. d/ písm. e/, ods. 2 Tr. por. zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 3 T 97/06 zo dňa 27. marca 2008 , ktorým bola obvinená MUDr. J. K. uznaná vinnou zo spáchania trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 na tom skutkovom základe, že

dňa 10. septembra 2004 o 14.35 hod. viedla osobné motorové vozidlo zn. Peugeot 406, EVČ: X. po diaľnici D1 v smere od B. do T. a v kilometri 38,370 km diaľničného úseku prechádzala z ľavého jazdného pruhu do pravého pri rýchlosti 120 km za hodinu v čase, keď v pravom jazdnom pruhu jazdilo vozidlo zn. FORD EVČ: X., ktoré viedol vodič sv. poškodený V. R., pričom zadnou pravou časťou vozidla narazila do ľavej prednej časti jeho vozidla a pri zrážke vozidlo zn. FORD sa dostalo do nekontrolovateľného šmyku a narazilo do stredových zvodidiel a vozidlo obžalovanej sa prevrátilo do poľa, pričom pri dopravnej nehode sv. poškodený Mgr. P. J. utrpel ťažké zranenie pomliaždenie spodiny mozgu s krvácaním do komôr, zlomeniny 2-10 rebra vpravo, zlomeninu 3 rebra vľavo, zlomeninu

druhého krčného stavca, zlomeninu panvy zlomeninu pravej kľúčnej kosti, prasknutie pečene s krvácaním do brušnej dutiny, pomliaždenie pľúc, hlavy, hrudníka, brucha a trupu s dobou liečenia v spojení s práceneschopnosťou doposiaľ s trvalými následkami. Obžalovaná svojím konaním porušila ustanovene § 8 ods. 5 Zák. č. 315/1996 Z.z.,

za čo jej bol krajským súdom uložený podľa § 224 ods. 2 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 trest odňatia slobody vo výmere desať mesiacov, pričom výkon trestu jej bol podľa § 58 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., § 59 ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní dva roky a súčasne jej bol uložený podľa § 49 ods. 1, § 50 ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 trest zákazu činnosti riadenia motorových vozidiel akéhokoľvek druhu v trvaní dvoch rokov.

Obvinená MUDr. J. K. podala prostredníctvom obhajcu dovolanie proti rozsudku krajského súdu, uplatniac dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/ Tr. por., teda s odôvodnením, že zásadným spôsobom porušené jej právo na obhajobu a z dôvodu že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

V odôvodnení dovolania obvinená vyjadrila názor, že krajský súd ako súd odvolací pochybil, keď neprihliadol k v odvolaní namietaným skutočnostiam, najmä, že súdny znalec sa vo svojom znaleckom posudku nevysporiadal so všetkými skutočnosťami, ktoré majú vplyv na posúdenie miery trestnej zodpovednosti obvinenej, že neprihliadol k porušeniu povinnosti vodiča u V.R., ktorý jazdil nedovolenou rýchlosťou, nevykonal osobne ohliadku miesta dopravnej nehody a nevyjadril sa ani k otázke predpokladaných zranení poškodeného J., ak by bol tento vo vozidle pripútaný. Odvolací súd sa riadne nezaoberal ani vyjadrením doc. Ing. P. I., PhD., pracovníka Katedry cestnej a mestskej dopravy Dopravnej univerzity v Žiline a znalca z odboru cestnej dopravy.

Dovolateľ dôvodil, že v týchto okolnostiach vidí dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/ Tr. por.

Z uvedených dôvodov obvinená navrhla aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave, ako aj ďalšie rozhodnutia naň obsahovo

nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením stratili podklad zrušil a vec vrátil tomuto súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Okresný prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava II vo svojom písomnom vyjadrení k dovolaniu obvinenej v podstate uviedol, že napadnuté rozhodnutie považuje za zákonné a podľa jeho názoru nie sú dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. splnené. Preto navrhol aby dovolací súd dovolanie obvinenej MUDr. J. K. odmietol.

Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) predovšetkým skúmal či má podané dovolanie všetky obsahové a formálne náležitosti, či je prípustné a či bolo podané oprávnenou osobou a pritom dospel k nasledujúcim záverom:

Podľa § 368 ods. 1 Tr. por. dovolaním možno napadnúť len právoplatné rozhodnutie súdu, ktorým bola vec právoplatne skončená. V posudzovanom prípade je napadnutým rozhodnutím rozsudok Krajského súdu v Bratislave ako odvolacieho súdu, ktorým bol odsudzujúci rozsudok prvostupňového súdu (ktorým bola obvinená uznaná vinnou a bol jej uložený trest), zrušený len v časti výroku o treste a ktorým jej boli znovu uložené tresty (rovnakého druhu i výmery).

Proti takémuto druhu rozhodnutia je dovolanie prípustné. Dovolanie bolo podané obvinenou prostredníctvom obhajcu, bolo preto podané osobou oprávnenou podľa § 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por. a § 373 Tr. por. K podaniu dovolania došlo na Okresnom súde Bratislava II, t.j. v mieste podľa § 370 Tr. por.

V dovolaní musí byť ďalej uvedené, z akých dôvodov je rozhodnutie napadané, tak aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozhodnutie napáda, a aké chyby sa vytýkajú rozhodnutiu alebo konaniu, ktoré rozhodnutiu predchádzalo. Obvinená poukazuje na dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. teda na to, že bolo zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu a tiež na dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por., teda, že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Obvinená dovolacími námietkami spochybňuje správnosť záverov znaleckého posudku súdneho znalca Ing. Igora M. Š. najmä, že sa nevysporiadal v dostatočnom rozsahu

so všetkými skutočnosťami, ktoré majú vplyv na posúdenie miery trestnej zodpovednosti obvinenej. Súčasne namietala aj ustálené skutkové okolnosti dopravnej nehody a v tejto súvislosti poukázala na nedostatočné hodnotenie vykonaných dôkazov zo strany krajského súdu a domáha sa zrušenia napadnutého rozsudku Krajského súdu v Bratislave a vrátenia veci tomuto súdu aby ju v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o existencii dovolacích dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/ Tr. por. dovolací súd preskúmal či v predmetnom prípade boli zásadným spôsobom porušené obhajobné práva obvinenej a či je rozhodnutie založené na nezákonne vykonaných dôkazoch.

Z obsahu relevantných častí trestného spisu vyplýva, že Okresný súd Bratislava II, okrem iného, vykonal dokazovanie oboznámením znaleckého posudku Ing. Igora M. Š. súdneho znalca z odboru cestnej dopravy, ktorý na pokyn policajného orgánu vyhotovil znalecký posudok o technike jazdy vodičov zúčastnených na dopravnej nehode, o príčinách jej vzniku a o možnostiach na jej zabránenie zo strany jej účastníkov.

Dovolací súd sa nestotožňuje s dovolacími námietkami obvinenej založenými na tvrdení, že tento dôkaz bol vykonaný v rozpore so zákonom, resp. že pri jeho vykonaní boli zásadne porušené jej obhajobné práva.

Z obsahu trestného spisu je celkom nepochybné, že prvostupňový súd v posudzovanej veci tento dôkaz riadne a zákonným spôsobom vykonal, a to za účasti obvinenej a jej obhajcu s možnosťou v plnom rozsahu svoje obhajobné práva uplatniť.

Na základe uvedených zistení najvyšší súd uzatvára, že súd konal plne v súlade so zákonom a teda v tomto smere mu nemožno nič vytknúť.

Obvinená namietajúc závery znaleckého dokazovania (na základe vyjadrenia doc. Ing. P. I., PhD.,) prevažne sa zaoberala námietkami voči viacerým konkrétnym skutkovým okolnostiam dopravnej nehody a namietala takto správnosť zisteného skutkového stavu .

V tomto smere dovolací súd pripomína, že v rámci dovolacieho konania, ako konania o mimoriadnom opravnom prostriedku, nie je možné vykonávať revíziu skutkových zistení ustálených súdmi prvého a druhého stupňa, ani preskúmať nimi vykonané dokazovanie. Správnosť a úplnosť zisteného skutku dovolací súd teda nemôže skúmať a ani meniť a je vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili sudy prvého a druhého stupňa. V trestnej veci obvinenej MUDr. J.K. to teda znamená, že pre dovolací súd je rozhodujúce skutkové zistenie, podľa ktorého obvinený spáchala skutok tak, ako je uvedené v rozsudku súdu prvého stupňa, s ktorými skutkovými závermi sa stotožnil aj odvolací súd. Tieto skutkové okolnosti obsiahnuté v popise skutku potom poskytujú spoľahlivý podklad pre naplnenie všetkých zákonných znakov trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006, zo spáchania ktorého trestného činu bola obvinená uznaná vinnou.

Pokiaľ ide o nevykonanie dôkazu prečítaním „vyjadrenia k znaleckému posudku Ing. I. M. Š. č. 67/2005“ Doc. Ing. P. I. PhD., ktoré predložila obvinená v priebehu súdneho konania treba uviesť nasledovné:

Podľa § 2 ods. 5 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol náležite zistený skutkový stav veci, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. S rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy, nečakajúc na návrh strán.

Podľa § 2 ods. 6 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 orgány činné v trestnom konaní hodnotia dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstarali orgány činné v trestnom konaní, alebo niektorá zo strán.

V priebehu prípravného konania i na hlavnom pojednávaní Okresného súdu Bratislava II boli v procesnom postavení svedka okrem poškodeného V. R. vypočuté ďalšie osoby a oboznámený celý rad listinných dôkazov. Stanovisko obvinenej prezentované v odôvodnení dovolania, že závery znaleckého posudku Ing. I. M. Š. sú z hľadiska otázky zavinenia nesprávne resp. nedostatočné, vyznieva značne subjektívne.

Proces dokazovania (a to nie len z hľadiska hodnotenia obsahu jednotlivých dôkazov, ale aj z hľadiska rozsahu dokazovania) je ovládaný zásadou voľného hodnotenia, kedy po vykonaní logických úsudkov v kontexte všetkých vo veci vykonaných dôkazov dochádza k vydaniu meritórneho rozhodnutia. Zákon pritom neurčuje a ani nemôže určiť konkrétne pravidlá, podľa ktorých by sa malo vychádzať v konkrétnom prípade pri určení rozsahu dokazovania alebo pri hodnotení obsahu dôkazov, prípadne ich vzájomnej súvislosti. Jediným všeobecným pravidlom určujúcim rozsah dokazovania je zásada vyjadrená vo vyššie citovanom ustanovení § 2 ods. 5 Tr. por. účinného do 1. januára 2006, podľa ktorej orgány postupujú tak, aby bol náležite zistený skutkový stav veci, a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie.

Zásada voľného hodnotenia dôkazov, vybudovaná na vnútornom presvedčení orgánov činných v trestnom konaní znamená teda myšlienkovú činnosť, ktorá vytvára pre súd možnosť dostatočného priestoru v rámci vlastnej úvahy k tomu, aby sám určil rozsah dokazovania a vykonal prípadnú selekciu navrhovaných dôkazov procesnými stranami v obsahovom kontexte významu navrhovaných dôkazov niektorou z procesných strán v porovnaní s množstvom, kvalitou a závažnosťou tých dôkazov, ktoré už boli vo veci vykonané.

Z uvedených dôvodov dovoláciu námietku obvinenej, spočívajúcu v tvrdení, že súd odmietol vykonať niektorý z navrhovaných dôkazov, je preto treba považovať z hľadiska naplnenia dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. za irelevantnú.

V danej súvislosti najvyšší súd konštatuje, že v postupe súdov nie je možné vidieť žiadne porušenie zákonných záruk spravodlivého procesu. Obsah trestného spisu neposkytuje žiaden podklad o tom, že by okresný, resp. krajský súd pri vykonávaní úkonov súdneho konania postupovali v rozpore s vyššie citovanými zákonnými ustanoveniami ako aj, že by vykonali relevantné dôkazy nezákonným spôsobom.

Z uvedeného je zrejmé, že v rozsahu námietok obvinenej, nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvinenej MUDr. J. K. na neverejnom zasadnutí odmietol.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave, 20. mája 2009

JUDr. Jozef K a n d e r a, v. r.
predseda senátu

Vypracoval: JUDr. Pavol Farkaš

Za správnosť vyhotovenia: Kristína Cíhová